

Isten jelenléte

Kedves Rita nővér Romániában, Gyergyószentmiklóson él.
A koronavírus először a hétköznapijait változtatta meg,
a munkáját és a közösségi életet.
Aztán a koronavírus-helyzet őt magát
személyesen is érintette,
ami belső változással járt együtt.

Románia is érintett a koronavírus járványban.

A kijárási tilalom, a meghozott szabályok és törvények az én személyes, szakmai életemet, és a közösségi életünket is teljesen átalakította.

Rendszeresebb lett a napirend: imaélet, étkezések, mozgás, itthoni eddig eltolt munkák elvégzése a felszabadult időben.

A szakmai munka az on-line térbe került át.

Alkalmazkodni igyekeztem, és vártam a lazításokat, örülve minden engedménynek, miközben igyekeztem óvatos maradni...

S amikor már azt gondoltam, hogy valószínűleg nincs veszély- akkor ért, teljesen váratlanul a meglepetés....

A 31 éves unokahúgomat és 8 éves kislányát júniusban diagnosztizálták koronavírussal, így kórházba kerültek. Három nappal előtte együtt voltam velük. Majd utána közösségi programunk volt...

A helyzet nyomán a családom egészséges tagjai karanténban voltak otthon, én is önkéntesen vállaltam a karantént.

Igy egy még újabb programot kellett kitalálnunk, hogy hogyan tudunk együtt élni a közösségben úgy, hogy minimalizáljuk az esetleges fertőzés veszélyét....

Hála Istennek, az unokahúgom és kislánya könnyen viselték a betegséget, és gyógyultan engedték ki őket a kórházból.

A karantén lejárta alatt sem a családban, sem a közösségben nem betegedett meg senki más (vagy nem mutattak tüneteket).

Ez a két hét különösen intenzív időszak volt számomra.

Meglepett, hogy mit vált ki belőlem és a környezetemből az a tény, hogy ennyire közel van a fertőzés veszélye.

Nagyon erős félelmet és bizonytalanságot éltem meg...

Féltem attól, hogy akaratlanul, de másoknak átadhattam a betegséget (pl. a közösségi programon).

Nehezen fogadtam el, hogy „veszélyes” vagyok...

Egy ember, akit a környezet- szükségyszerűségből ugyan, de elkerül.

Nehéz volt, hogy minden kimozdulás a szobámból nagyon tudatos kell legyen: hová megyek, mit/miként érintek meg, hogyan/miként találkozunk....

A jelen-lét gyakorlása segített, hogy megéljem, hogy Isten a törekenységgemmel, bizonytalanságaimmal, félelmeimmel együtt fogad el.

Az Ő szerető jelenlétében rá tudtam nézni a kapcsolataim törekenységére, azok hatáira is...

A világ kiszámíthatatlansága és bizonytalansága reálisabb valósággá vált számomra, ahogyan az Isten megtartó, szerető, formáló jelenléte is.

„Ami hat rád, megváltoztat

Érintődés akkor születhet, ha közel engedsz magadhoz valamit.

El tud érni egy elhangzott szó, egy érintés.

Valami, ami meglep.

Hatása alá kerülsz.

Felébreszt.

Ami addig
közömbös volt,
most
megelevenedik.

Nyitottá tesz.

Összeszedett leszel.

Nem kell szétszórtsággal küszködnöd.

Jelen vagy.

Az érintődés változást idéz elő benned.

Megkérdőjelezhetővé válsz.

Sebezhető leszel.

Megváltozol.

A változást később veszed észre.“

(Mustó Péter: Ahol otthon vagy)